

- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka
- naloži društvu Slazengers Ltd. snošenje troškova postupka pred EUIPO-om.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 18. ožujka 2016. – Port autonome du Centre et de l’Ouest i dr. protiv Komisije

(Predmet T-116/16)

(2016/C 175/27)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Port autonome du Centre et de l’Ouest SCRL (La Louvière, Belgija), Port autonome de Namur (Namur, Belgija), Port autonome de Charleroi (Charleroi, Belgija), Port autonome de Liège (Liège, Belgija), Région wallonne (Jambes, Belgija) (zastupnik: J. Vanden Eynde, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- proglaši tužbu dopuštenom za svakog tužitelja i sukladno tomu poništi odluku Komisije označenu kao: SA.38393 (2015/E) – oporezivost luka u Belgiji;
- proglaši predmetnu tužbu dopuštenom i osnovanom;
- sukladno tomu poništi odluku Europske komisije koja činjenicu da se gospodarske djelatnosti belgijskih luka, a osobito valonskih luka, ne oporezuju porezom na društva, smatra državnom potporom nespojivom s unutarnjim tržištem;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe deset tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog se općenito temelji na činjenici da tvrdnje Komisije nisu činjenično potkrijepljene niti pravno opravdane.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na činjenici da Komisija nije opravdala očitu promjenu sudske prakse s obzirom na svoju odluku od 20. listopada 2004. (N520/2003).
3. Treći tužbeni razlog temelji se na činjenici da se aktivnosti luka subvencioniraju u mjeri koja je nužna da u belgijskom gospodarstvu posluju profitabilno te na činjenici da jednostrano utvrđena davanja, koja ne pokrivaju ostvarena ulaganja, nisu doстатna da bi ih se moglo kvalificirati kao gospodarsku aktivnost.

4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na pravnoj neopravdanosti tvrdnje prema kojoj je belgijski referentni sustav oporezivanje društava.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na tome da tvrdnja prema kojemu se porezom na pravne osobe, kojemu podliježu luke, dodjeljuje prednost jer njihove eventualne supsidijarne gospodarske djelatnosti neće biti oporezivane, nije dokazana. Uostalom, Komisija nije navela ni aktivnosti koje bi prema njezinu mišljenju trebale biti oporezovane ni aktivnosti koje se smatraju uslugama od općeg interesa.
6. Šesti tužbeni razlog temelji se na činjenici da je oporezivanje pravnih osoba u ovom slučaju opravdano zbog specifičnih okolnosti, s obzirom na to da logika belgijskog pravnog sustava porezni tretman usluga od općeg interesa razlikuje od komercijalnih djelatnosti.
7. Sedmi tužbeni razlog temelji se na činjenici da Komisija nije vodila računa o pravima država članica kada je riječ o:
 - definiciji negospodarskih djelatnosti;
 - definiciji izravne oporezivosti;
 - obvezi jamčenja dobrog funkcioniranja usluga od općeg interesa nužnih za socijalnu i gospodarsku koheziju;
 - diskreciji pri organizaciji pružanja usluga od općeg interesa.
8. Osmi tužbeni razlog temelji se na činjenici da se bitne djelatnosti unutarnjih valonskih luka kvalificiraju kao usluge od općeg interesa koje, u skladu s europskim zakonodavstvom, nisu uređene pravilima o tržišnom natjecanju iz članka 107. UFEU-a.
9. Deveti tužbeni razlog, koji je istaknut podredno, temelji se na činjenici da ako su bitne djelatnosti unutarnjih valonskih luka usluge od općeg gospodarskog interesa, one su obuhvaćene pravilima iz članaka 93. i 106. stavka 2. UFEU-a i na njih se ne primjenjuju pravila o tržišnom natjecanju.
10. Deseti tužbeni razlog, koji je istaknut podredno prethodnom, temelji se na činjenici da nisu ispunjeni europski kriteriji definicije državne potpore.

**Tužba podnesena 22. ožujka 2016. – Tulliallan Burlington protiv EUIPO-a – Burlington Fashion
(Burlington)**

(Predmet T-120/16)

(2016/C 175/28)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Tulliallan Burlington Ltd (St Helier, Jersey) (zastupnik: A. Norris, barrister)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Burlington Fashion GmbH (Schmallenberg, Njemačka)